

Chrystus, nasza Pascha, zostaje poświęcony za nas

Święto Paschy i Przaśników

Święto rozpoczynało się od dnia przygotowań, 14. dnia miesiąca Abib (znanego później jako Nisan). Wieczorem tego dnia baranek, który został wybrany 10-ego, był zabijany i zjadany następnego dnia, 15. Abib, czyli w dniu Paschy. Ten dzień był pierwszym dniem święta Przaśników, które trwały siedem dni.

Ostatni tydzień doczesnego życia naszego Pana.

- Dzień pierwszy: Wjeżdża do Jerozolimy. Powraca do Betanii pod koniec dnia. Ewangelia Marka 11,1-11
- Dzień drugi: Wraca do Jerozolimy; po drodze nastąpiło przeklęcie drzewa figowego. Jezus wchodzi do świątyni i oczyszcza ją. Prawdopodobnie uczta w domu w Betanii była tego drugiego dnia; wybierano baranka paschalnego, kiedy Maria namaszczała naszego Pana *...na dzień mojego pogrzebu*. Był to 10. dzień Abib. Ewangelia Marka 11,12-19; Ewangelia Jana 12,1-7.
- Dzień trzeci: Wraca do Jerozolimy. Widać, że przeklęte drzewo figowe jest uschnięte od korzeni.
- Dzień czwarty: Konflikt z faryzeuszami; przypowieść o przewrotnych rolnikach; prorocтво na Górze Oliwnej.
- Dzień piąty: Dwa dni do Paschy. Judasz kontaktuje się z faryzeuszami; Ewangelia Marka 14,1-11.
- Dzień szósty: Dzień przygotowania, kiedy wybrany baranek ma być zabity; Ewangelia Jana 19,14. Dzień zaczynał się o zachodzie słońca; Jezus i uczniowie spotkali się w wieczerniku, idąc później do ogrodu Getsemane, gdzie nasz Pan został aresztowany i zabrany do Annasza, a potem do Kajfasza. Został zatrzymany aż do świtu i zaprowadzony do Piłata, potem do Heroda, a potem znowu do Piłata. W południe (Ewangelia Jana 19,14) Piłat wydał go faryzeuszom, i Jezus został ukrzyżowany. Umarł i został pochowany tuż przed zachodem słońca.
- Dzień siódmy: Szabat. Jan mówi nam, że dzień ten był „wielkim świętem” (Ewangelia Jana 19,31). Być może ma na myśli to, że był to nie tylko dzień Szabatu, ale także dzień święta Paschy, pierwszego dnia święta Przaśników. Nasz Pan leżał w grobie przez cały ten dzień.
- Dzień ósmy: We wczesnych godzinach rannych tego dnia nasz Pan powstał z martwych; było jeszcze ciemno, gdy przybyły kobiety niosące wonności.

Jeżeli ten zarys jest prawidłowy, to nasz Pan leżał w grobie niewiele ponad dwadzieścia cztery godziny.

Ustępy potwierdzające zarys proponowany powyżej:

Ewangelia Jana 19,13-18: Jan podkreśla, że Jezus umarł w dniu Przygotowania (ww. 14., 31. i 42.). Byłoby to bardzo odpowiednie, bo był to dzień, w którym miano zabić baranka paschalnego.

Jan stwierdza również, że nasz Pan powstał z martwych bardzo wcześnie *...pierwszego dnia tygodnia....* Te dwa dni są od siebie oddzielone tylko dniem Szabatu.

1 List do Koryntian 15,3-4: *Chrystus umarł [...] został pogrzebany [...] zmartwychwstał trzeciego dnia (podczas 3. dnia)*

Ewangelia Łukasza 24,19-21: ...*ukrzyżowali [go][...] a po tym wszystkim dziś już trzeci dzień, jak się to stało.*

Obydwa te ustępy sugerują, że Jezus umarł dnia pierwszego, a został wskrzeszony dnia trzeciego.

Ewangelia Mateusza 16,21: ...*będzie zabity i trzeciego dnia zmartwychwstanie.*

Ewangelia Mateusza 17,23: ...*trzeciego dnia* zmartwychwstanie.

(Ale w Ewangelii Marka 8,31 i Mateusza 27,63 jest PO trzech dniach. Wydaje się, że użycie przyimków było mniej ściśle niż we naszym współczesnym języku.)

Ewangelia Jana 2,19 i Mateusza 26,61: ...*Zburzcie tę świątynię, a ja w trzech dniach wzniosę ją na nowo.*

Znak proroka Jonasza

Księga Jonasza 2,1: *I był Jonasz we wnętrznościach ryby trzy dni i trzy noce.*

Ewangelia Mateusza 12,40: *Albowiem jak Jonasz był trzy dni i trzy noce we wnętrznościach wielkiej ryby, tak Syn Człowieczy będzie trzy dni i trzy noce w łonie ziemi.*

Wydaje się, iż jednoznacznie wymaga to, żeby Jezus leżał w grobie trzy pełne doby po dwadzieścia cztery godziny. Niektórzy sugerują, że by było to możliwe, Jezus umarł w środę, mając czwartek, piątek i sobotę na leżenie w grobie przed zmartwychwstaniem w pierwszy dzień tygodnia.

Ale trudno by było zharmonizować tę sugestię ze stwierdzeniem, że Jezus umarł w dzień przygotowania – dzień przed świętem Paschy w Szabat.

Trzy dni i trzy noce

Są też inne ustępy, które sugerują, że wyrażenie to niekoniecznie wymaga dosłownej interpretacji:

Księga Rodzaju 40,12-13: „Trzy gałązki są to trzy dni. Po upływie trzech dni...”

Księga Rodzaju 40,18-19: „Trzy kosze – to trzy dni. Za trzy dni...”

Księga Rodzaju 42,17-18: „I oddał ich pod straż na trzy dni. A trzeciego dnia Józef rzekł do nich”

1 Ks. Królewska 12,5.12: „Idźcie na trzy dni! [...] Trzeciego dnia [...] przyszedł cały lud do Roboama”.

Księga Estery 4,16; 5,1: „...nie jedząc i nie pijąc trzy dni, nocą i dniem. [...] Trzeciego dnia...”

Wniosek

Świadectwo pisma wydaje się wskazywać na wniosek, że Ostatnia Wieczerza, Getsemane, rozprawy sądowe oraz ukrzyżowanie i pochowanie naszego Pana – wszystko to wydarzyło się w okresie dwudziestu czterech godzin „dnia przygotowania”, który zaczął się o zachodzie słońca, a zakończył o zachodzie słońca przed Szabatem.

Pewną trudność sprawia „znak proroka Jonasza”, jednak zwracają też uwagę inne ustępy, które pokazują, że „po trzech dniach” często znaczy „do trzeciego dnia”, przy czym dzień 1. to ten, kiedy wydarzenie się rozpoczęło, a dzień 3. to ten, w którym się skończyło.

Być może wyrażenie „przez trzy dni i trzy noce” ma kłaść nacisk na to, że Jezus rzeczywiście miał zmartwychwstać trzeciego dnia. Powszechnie znane jest używanie dla dodatkowego nacisku sformułowania „dzisiaj” zamiast dosłownego „w ciągu dwudziestu czterech godzin”, a być może wyrażenie „przez trzy dni i trzy noce” jest porównywalne.

David Budden